

“Encara tenim bruixots, vius... i endavant!”

Guillem d'Efak i la banda de música de Manacor tomaren a omplir el Teatre en la presentació del disc compacte de la rapsòdia *Siau qui sou*

Antoni Riera

"Guillem d'Efak és mort? No em faceu riure! Si de cas som tots nosaltres que ens hem mort un poquet més". Així s'expressava dissabte vespre Gabriel Barceló, mestre de cerimònies de l'acte de presentació de "Siau qui sou", el disc enregistrat per la banda de música de Manacor sobre la rapsòdia de Guillem d'Efak. Amb un teatre una altra vegada estibat Bartomeu Mestre, Balutxo; Biel Oliver, Majoral; Biel Oliver, Torres; i Pere Siquier parlaren, abans de fer-ne un tast musical, del nou disc que es presentava. Pere Siquier, amb veu tremolosa i emocionat, recordà les jornades d'enregistrament, en les quals "aprenguérem a conèixer-nos" i reconegué que "va ser una feina pesada, però en Miquel Brunet ens va ajudar molt a tirar-ho endavant". Entre altres agraïments, Siquier també es recordà de l'Ajuntament de Manacor i de la família de D'Efak: eren dissabte al teatre la seva viuda Mònica Pastor i la seva filla Guillema. Siquier acabà adreçant-se als músics de la banda: "Gràcies per deixar-me fer música amb vosaltres. Sou una colla de veure".

Biel Oliver, encarregat de fer els arranjaments explicà que "la banda ha crescut espectacularment aquests darrers anys" i recordà que aquest disc

ens ha de servir a tots per "aprendre i per saber de la nostra història". També acabà, Oliver, amb paraules cap a la banda de música de Manacor i a tot l'auditori: "Siau qui sou, i que no ens facin creure una altra cosa".

Biel Majoral va contar que no es podia negar a col·laborar en un projecte com aquest perquè la cançó del Vou-veri-vou per a no dormir "la va deixar perquè jo la cantàs". Majoral explicà també que entre els músics n'hi havia que "quan seien les cames no els tocaven en terra" i es referí també al caràcter visionari de D'Efak: "Veia coses que els altres no veïem" i per això el crit del Siau qui sou "serveix també per al 2011". El mestre i cantador algú recordà que en el disc que va registrar amb el "Vou-veri-

vou" el pintor felanitxer Miquel Barceló hi va estampar un cranc a la portada. "Barceló no sabia res del Siau qui sou ni del vers que diu de 'mordales d'un mateix cranc'. És increïble com en qualque moment les ments lúcides sempre s'arriben a trobar" i acabà dient que "encara tenim bruixots, per això... vius i endavant!".

Per part seva, Bartomeu Mestre, Balutxo, recordà les seves eixides nocturnes amb Guillem d'Efak i els xofers que l'acompanyaven en la seva tasca de guiturístic. "Tots li parlaven en mallorquí, perquè sabien que per ser mallorquí cal parlar la llengua de Mallorca". Balutxo explicà que "un idioma no és un vehicle de comunicació, sinó una manera d'entendre el món". Mestre també es referí a la "professió de manacorinitat que sempre va fer Guillem d'Efak" i acabà dient que "amb la d'avui, fa 12 vegades que vénc a Manacor a parlar de Guillem d'Efak, i sempre hi he trobat gent que badava els ulls: el poble l'estima".

Una vegada acabada la taula rodona, començà un petit tast del disc. Rapsòdia, cançó, música i sobretot sentiment. El "Siau qui sou" imponent, emotiu i fiblador de Maria Rosselló arrodoní una vetlada trasbalsadora de consciències. Ara, a gaudir del disc i a seguir el sender de les bruixeries d'en Guillem Cremat.